

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

0

mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

En splinter ny og morsom

Vise.

Pris: 10 Øre.

Trondhjem.

Trykt og tilkjøps hos Joh. L. Sundt.

V box 3:88

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200

0 mm

10 20 30 40 50 60

70 80 90 100

10 20 30 40 50 60

70 80 90 100

10 20 30 40 50 60

70 80 90 100

10 20 30 40 50 60

70 80 90 100

10 20 30 40 50 60

70 80 90 100

10 20 30 40 50 60

70 80 90 100

10 20 30 40 50 60

70 80 90 100

Tone: No vil eg strixa aa Penna mi' gripa.

Atter er Vinteren nu igjen runden, Vaaren
er kommen saa mild og saa sjøn! Træerne
vojer saa freidig i Lund'en, Markerne ere alt
deilige grøn. Nu en Forandring paa altting ind-
træder, Nu nyder Folket forskjellige glæder, Nu
overalt findes der Travelheder, Som man om
Vinteren ei kjendte til.

2. Fjelbefarterne ere nu komne, Fjellen den
ligger paa Berget saa flad. Vil du ved Søk-
sten reise lidt onme, Saa skal du nok snart saa
høre et Prat. Mest er det Kvindfolk, som der-
ude prater; Der gaar de da og om Gutterne
snakker, Saa at det bliver et Skraal og en Lat-
ter, At du kan grue at komme derhen.

3. Landmanden sig ogsaa nu monne røre,
Ja nu har han og en travlere Tid; Meget han
har nu med Jorden at gjøre, Derfor saa maa
han vel bruge sin Flid. Nu maa han lede frem
fine Redssaber, Alle de Græv og de Greb, som
han haver, Ikke forgremme de rustede Spader:
Nu kan de trænges og nu maa de frem!

4. Ja, saa man med Vaaraaunen begynde,
Nu blomstrer Marken og nu er det Tid. Alle
begynder at ploie og bryde Og bruger dertil al
mulige Flid; Jorden den skal nu til Sæden be-
redes: Gjødselen ud over Agrene spredes, saale-
des er det jo Jorden forbedres, At den kan staa
sig i længere Tid.

5. Men som nu Folket ihærdig mon være,
Blir det ei længe før „Alanna e gjort“; Ja saa

skal man til at tage af Gjærde, Saa skal man
flytte til Sætrene bort. Da bører det ind paa
Fjelde og Lier, Kvægget skal haves paa grønnere
Stier, Fordi at Melken af dette da bliver Mere
og bedre som stelles til Øst.

6. Saa kommer disse velsignede Gjeder Ude
fra Søkanten flyttendes ind; De skal du og tages
med paa Fjeldbeiter Og ha det godt udi Sommerens
Tid. En ti, tolv Uger de derinde haves,
I den Tid er det Østen den lages, Som hjem
om Høsten med Gjeden skal drages, Naar at dens
Eier da henter den hjem.

7. Vel synes mange, at det er forlidet Af
det, som man ui her kalder for Drot, Saa at det
uæsten er bare med Sytet Over, hvad man af
fine Gjeder har faa't. En figer at han to Pund
haver faaet, En figer: „og jeg det halve har naaet,
Bidste jeg forud det slig havde gaaet Skulde dem
ikke ha kommet derhen.“

8. Det er forgalt, naar ei mere kan faaes
Af fine Gjeder, som man haver bort'; Sandelig
det maa af alle tilstaaes: Et Pund af Gjeden
det er ei saa stort. Men se formeget af Melken
der takes, God Mad i Sætrene der jo skal haves:
Dravle og Rømgrød for øste der laves, Det er
da klart det kan ei strække til.

9. Hvis man om Høsten nu sig lader mørke
Med, at man synes det var noget knapt, Bud-
sige Undskyldninger da i en Rakke, Skal du faa
høre, som fremkomme straks: Denne var gjeld,
der kan du intet vente, — Denne blev tør, saa
vi sluttet med hende, — Denne var ei heller saa
god som vi mente — Og dette er jo den bedste
du har.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

0

mm
10 20 30 40 50 60 70 80

10. En god Samvittighed jeg og skal have
For disse Øster jeg leverer ud, Ikke en Krumme
jeg fra dig vil tage, Det skal jeg gjerne bekræfte
ved Gud. — Saadan at tale jo Konerne pleier,
Medens de staar med en Bøsmer og veier Smor-
ret og Østen og alle de Greier, Som nu for
Dielblifiket skal stafses ud.

11. Om det er Sandhed, som her fremfis-
ges, Vil jeg ei føge at gjøre bekjendt, Det er
vel Mulighed for at der lyves For at faa Skam-
men ifra sig bortvendt. Det er en Gjerning som
let er at prøve: Lyve sig fri vil jo alle forsøge,
Adam og Eva dem var jo de første, Som til
Undskyldning den Kunsten opfandt.

12. Mere herom vil jeg nu ikke sige, Jeg
vil kun ønske at Alting gif godt. Gid og So-
manden tilfreds maatte blive, Over hvad han af
sin' Gjeder har faaet. Skraafjorden hidtil til-
bage har staet, Mod det som man andresteds fra
har faaet; Dog nu et lidet den fremad har gaet.
Hørstædt det Gode, det er nu mit Raad.

13. Tiden med Tankerne er nu henrunden,
Det er vel bedst jeg nedlægger min Pen; Vaa-
ren og Sommeren ogsaa er svunden Og vi er
kommet til Høsten igjen. Hvæget fra Sætrene
hjem ere flyttet, Østen den er nu saa noiagtig
byttet, Aalingerne ogsaa i Hus ere puttet Og
Alt er „stella te Vinteren hjem“.